

Hemelvaart 2020 pr corona

Mededelingen

Onze hulp is in de naam van de Heer
Die hemel en aarde gemaakt heeft
Die trouw houdt tot in eeuwigheid
En niet loslaat het werk van zijn handen
Genade zij u en vrede van God onze Vader en Jezus Christus de Heer in gemeenschap met Zijn Heilige Geest. Amen

God,

Vandaag is een dag van afscheid en een dag van vreugde. U laat ons alleen en toch ook weer niet. Uw werk op aarde is volbracht, wij mogen verder door uw Geest. Op deze morgen willen we daarom blij zijn. Blij om wat daar, ooit in Israel begonnen is en wat wij mogen beleven hier in het nu. We zijn kerk, gegrond in uw leven, gesteund door uw Geest, op weg naar vrede en gerechtigheid. Amen

Lied: Ik moet weggaan, Elly en Rikkert

https://youtu.be/56-V8t18v_Q

Gemeente van onze Heer, Jezus Christus,

Ik weet nog goed hoe we stonden aan het geopende graf. We spraken de goede woorden, voelden verdriet en blijdschap tegelijk. Het was goed zo. Hij was oud en klaar om te gaan. En het deed zeer in de dagen nadien, maar zachtjes. Anders was het bij die twee die elkaar niet meer konden geven, niet meer wilden en toch niet zonder elkaar konden. Zonder jou is zonder mij, spraken ze en gingen toch. Dat was hard en rauw en duurde maanden. Dat was niet de bedoeling geweest van het ja-woord dat zij elkaar hadden gegeven.

Afscheid nemen is van alle tijden. Met vakantie, voor werk of zelfs voor emigratie kennen we de gevoelens van een naderend vertrek. Meestal is dat verdriet. Verdriet om het gemis, de afstand. We houden ons groot, maar zoveel maanden voordat we elkaar weerzien, is toch een lange tijd.

Die elf mensen voelden dat ook. Wanneer zou Hij terug komen? Hoe lang zou dit afscheid duren? Jezus had daarover al het een en ander gezegd, zo lazen we bij Johannes, maar toch, nu dat moment daar is, voelen ze de kloof. Deze afstand is vele malen groter dan dat vertrek naar Canada of die studie in China. Terug naar de Vader betekent terug naar de hemel en hoe kom je daar? Hoe reis je over grenzen van tijd en eeuwigheid?

Elf mensen keerden terug naar huis na dat afscheid. En, zegt de Bijbel, ze waren blij. Ze waren voortdurend in de tempel om God te loven. He? Hoe is dit mogelijk? Blijdschap na afscheid? En zouden wij dat ook kunnen voelen, want: ik hoor zo vaak dat de kerk over blijdschap praat terwijl de wereld helemaal niet tot vreugde stemt. U heeft het over troost en vreugde, dominee, maar mijn man is overleden. Ik kan niet meer genieten van het leven. Kijkt u niet naar het journaal? Komt u niet in het ziekenhuis? Blijdschap na afscheid is niet altijd mogelijk. Die vragen mogen ook gesteld worden. Die vragen leefden ook bij de discipelen. Eerder kenden ze ook de angst en het verdriet, waren ze vol emoties om dat naderende afscheid. Maar toch. Hier speelt meer.

Toen Jezus zijn dood aankondigde en vertelde wat er met Hem gebeuren zou, wees hij de leerlingen erop niet bedroefd te zijn. Zijn plaats bij de Vader zou juist tot vreugde moeten stemmen. Het was dus ook de bedoeling van Jezus dat zijn leerlingen blij terug zouden keren na zijn hemelvaart. Na alle tekenen en verschijningen wisten ze heel goed dat dit de bedoeling was. Zijn taak was af, het werk volbracht. Bij zijn Vader kan Jezus nu plaats maken voor mensen voor wie die blijdschap nog niet voelbaar is. De cirkel is dus rond.

We lezen vanmorgen niet voor niets uit Lukas. In Handelingen staat ook het verhaal van de Hemelvaart, maar Lukas, realiseerde ik mij, had al eerder gesproken over blijdschap. Er was een engel geweest die daarover sprak. Gabriël verkondigde grote blijdschap aan de herders in het veld. En zie ik verkondig u grote blijdschap die alle volken ten deel zal vallen, want heden is u de Heiland geboren en Jezus Christus is zijn naam. Was het niet zoiets? Op het moment dat Jezus op aarde komt en op het moment dat hij de aarde verlaat, laat Lukas ons weten dat we daar geen angst of verdriet over hoeven te hebben, maar dat we ons mogen verheugen omdat het verlossende werk van Jezus begonnen en geëindigd is.

Nu sprak ik laatst mensen die 40 jaar getrouwd waren en ik vroeg hen naar de topmomenten in hun relatie. Ze reageerden wat aarzelend want ja, over die diepe dalen hadden ze wel nagedacht, maar de pieken? De kinderen natuurlijk. Dat sprak voor zich, maar ze hadden de grootste moeite om iets van henzelf te benoemen. Iets waar zij zelf een rol in speelden. Hoe kan het toch dat we niet in staat zijn om het goede bij ons te houden, de blijdschap zo makkelijk laten vervluchtigen? Waarom laten we die negatieve momenten veel makkelijker in ons geheugen hangen en ruimen we de mooie momenten snel op? Kennelijk ervaren we dat als zinvol en geven we ons makkelijker over aan het leed om ons heen. Terwijl het einde van het evangelie van Lukas toch andere dingen van ons vraagt.

Er zijn inmiddels 33 jaar verstreken sinds de engel sprak over de grote blijdschap en hier, aan het einde van de mens Jezus op aarde gaan die woorden opnieuw in vervulling. Ik verkondig u grote blijdschap. Geen gehuil maar inzicht en vreugde. Ze hadden Hem herkend, ze waren door Hem gezegend en staat er ergens; hun harten gingen branden. Hij had ze de Bijbel uitgelegd, vertelt Lukas en pas toen begonnen ze te begrijpen waarom alles was geweest. Pas toen leerden ze wat Jezus hen al die tijd voorgehouden had. Dus waarom zouden ze ook niet hebben begrepen dat Hij weer weg moest? Natuurlijk waren ze niet verdrietig; het was nu aan hen om de wereld in te gaan en zijn werk voort te zetten.

Blijdschap is in de Bijbel het woord dat gebruikt wordt op het moment dat mensen gaan delen in het grote werk van God. Die blijdschap is niet vanzelfsprekend maar lijkt ons wel geschonken te worden. Door de zegen, door de Heilige Geest die we vieren met Pinksteren. Wanneer mensen goed luisteren, zou het zelfs zo kunnen zijn dat die blijdschap ook nu nog, soms door tranen heen, ons wordt aangezegd als we afscheid nemen van alles wat ons aan het materiele bindt. Blijdschap na afscheid begint daar waar onze ogen opengaan voor de boodschap van Jezus. Zijn taak is vervuld, hij zegende zijn mensen, gaf ze de Geest en stuurde ze op weg. Zouden wij straks op weg kunnen gaan met een blijde lach? Hemelvaart is tegen alles in het leven zeggen dat dat kan.

Amen

Heer,

We danken U om het besef dat we niet alleen zijn en mogen uitkijken naar uw Koninkrijk en daar de blijdschap bij mogen voelen van de belofte die U ons gegeven hebt. Een belofte die

ons dankbaar en blij stemt: Eens zal alles anders zijn. Eens zal uw Koninkrijk voor ons zijn. En wij mogen daaraan meewerken.

Heer, hoe bijzonder is het, dat wij als kleine mensen zo groot zijn gemaakt door U. Dank U, om Uw blijvende oog op ons, uw beschermende hand boven ons, uw oren gericht op ons gebed. Dank U, om de vrijheid die we hebben om te kiezen, om er te zijn voor de mensen om ons heen.

We bidden daarom ook, voor al die andere mensen: laat hen niet alleen. Laat uw Geest in hen wonen, net zoals in ons. En help ons bij alles wat het leven te bieden heeft. Wees bij onze zieken en bij hen die het moeilijk hebben. Bij mensen die kwetsbaar zijn of vol verdriet. Maar hoor ook al die blijdschap van mensen die dankbaar zijn en die iets te vieren hebben. Heer, laat uw Geest voelbaar in ons midden komen.

Ook als wij in stilte bidden wat nog niet gezegd is

...

Onze Vader die in de hemel zijt

Uw naam worden geheiligd

Uw koninkrijk kome

Uw wil geschiede

Gelijk in de hemel alzo ook op de aarde

Geef ons heden ons dagelijks brood

En vergeef ons onze schulden

Gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren

En leid ons niet in verzoeking

Maar verlos ons van de boze

Want van u is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid

Tot in eeuwigheid

amen

Lied: we kijken omhoog. Sela

<https://youtu.be/4ga5GbQ5ld8>

De Heer zegene u en Hij behoede u

De Heer doe zijn aangezicht over u lichten

En zij u genadig

De Heer verheffe zijn aangezicht over u

En geve u vrede